

Gyógyszer grépfrútlével: halálos is lehet

Egy tabletta egy pohár grépfrútlével bevéve olyan lehet, mintha 5-10 tablettát vettek volna be egy pohár vízzel. Felléphet gyomorvérzés, a szívritmuszavar, a vesekárosodás, sőt még hirtelen halál is.

A grépfrút és egyes gyógyszerek közötti, esetlegesen veszélyessé váló kölcsönhatásra hívják fel a figyelmet kanadai kutatók a Canadian Medical Association Journal című orvosi folyóiratban. A grépfrútlé nagyobb mennyiségű fogyasztása egyes gyógyszerek hatóanyagának túladagolását okozhatja, mert gátolja a gyógyszerek lebontásában elsőrendűen fontos folyamatokat a bélrendszerben és a májban.

A kanadai Lawson Egészségügyi Kutatóintézet munkatársai ? akik elsőként azonosították a kapcsolatot a grépfrútlé és egyes gyógyszerek hatása között ? arra hívják fel a figyelmet, hogy míg 2008-ban 17 gyógyszerről volt ismert a kölcsönhatás, addig ma már 43 szerről tudják ezt. A gyógyszerek között különböző állapotok kezelésére szolgáló készítmények vannak, például vérnyomáscsökkentők, rákgyógyszer, koleszterinszint-csökkentő sztatinek és a szervátültetés után a kilökődés megelőzésére adott immunuszuppresszánsok.

A furanokumarin a hibás?

A grépfrút leve furanokumarin-vegyületeket tartalmaz, amelyek gátolják az úgynevezett citokróm enzimrendszer működését. Ezek az enzimek bontják le a szervezetben a gyógyszereket, ezért gátlásuk következtében több gyógyszer éli túl az emésztőrendszert, mint amennyit testünk kezelni képes. A felodipin hatóanyagú vérnyomáscsökkentő szernek például háromszor nagyobb volt a mért vérszintje, miután a páciensek egy pohár grépfrútlével ittak, mint amikor egy pohár vizet.

Gyomorvérzés, túladagolás, halál

Az így kialakuló véletlen túladagolás miatti mellékhatások jellege attól függ, hogy milyen gyógyszerről van szó, de köztük lehet a gyomorvérzés, a szívritmuszavar, a vesekárosodás és a hirtelen halál is. "Egy tabletta egy pohár grépfrútlével bevéve olyan lehet, mintha 5-10 tablettát vettek volna be egy pohár vízzel. (...) Akaratlanul felmehet valaki a terápiás szintről a mérgezés szintjére csupán azzal, hogy grépfrútlével fogyaszt" – idézte David Bailey, a kutatók egyikét a BBC hírszolgálat.

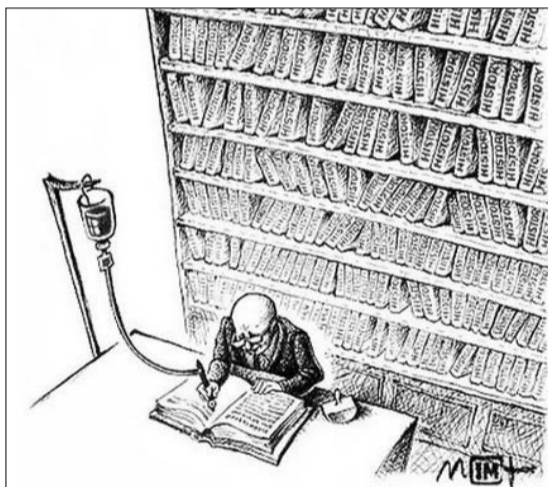
A grépfrúthoz hasonló hatása van néhány más citrusfélének is, például a zöldcitromnak vagy a sevillai narancsnak (*Citrus aurantium* L.).

KN, Magyar Nemzet

A részegek nagyobb eséllyel élik túl a sérüléseket

Az alkoholos befolyásoltság alatt álló emberek könnyebben sérülnek meg, gyakrabban esnek le magáról, keverednek tömegverekedésbe, vagy ütik be a fejüket egy esés következtében, de ha már a baleset megtörtént, a részegek általában nagyobb eséllyel élik túl a sérüléseket.

A chicagói Illinois Egyetemen (UIC) végzett vizsgálat során a kutatók arra az eredményre jutottak, hogy nem elég, hogy egy adott mennyiségű véralkoholszint megnöveli a balesetet szenvedett ember túlélési esélyeit, hanem az elfogyasztott alkoholmennyiség egyenes arányban áll a túlélési eséllyel, tehát minél többet ivott valaki a baleset megelőzően, annál nagyobb a túlélés valószínűsége.

"Egy sérülést követően a magas véralkoholszint egyfajta védőhatást fejt ki, és a tanulmány eredményei szerint minél többet ivott valaki, annál erősebb lesz a védőhatás" - idézi Lee Friedmant, az UIC docensét, a tanulmány szerzőjét a Medipress.

Friedman tanulmánya egyértelmű összefüggést vél felfedezni a részegség foka és túlélési esély között, azonban ez nem jelenti feltétlenül azt, hogy maga az alkohol a gyökere ennek a változásnak.

A tanulmány során a kutatók az Illinois Egyetemi Kórház baleseti osztályán kezelt, összesen 190 612 páciens 1995 és 2009 közötti időszakból származó ! adatait vizsgálták, akiknek a véralkoholszintje 0 és 0,5 százalék között volt a kórházba szállítás idején. Érdemes megjegyezni, hogy a 0,35 százalék feletti véralkoholszint akár halálos is lehet. A kutatási adatokból kiderült, hogy az égési sérüléseket leszámítva minden sérülési típus esetében az alkoholos befolyásoltság hatására megnőtt a páciensek túlélési esélye. A különösen magas véralkoholszinttel rendelkező sérültek esetében akár 50 százalékkal megnőtt a túlélés esélye, jegyezte meg Friedman.

"Egy baleset során az ember nem magába a sérülésbe hal bele, hanem sokkal inkább a sérülésből adódó fiziológiai reakciókba, mint például a gyulladás, vagy a folyadékvesztés. Ha például valakit meglőnek, az nem a golyó ütötte lyuk miatt hal meg. Mikor az emberi szervezet megsérül, és egyfajta sürgősségi vészhelyzet állapotba kapcsol, és ironikus módon ezek miatt a pánikfunkciók bekapcsolása következtében állhat be a halál, és éppen ezt a folyamatot képes meggátolni az ! alkohol" - magyarázta a jelenség hátterét Friedman.

NOL, Népszabadság

Izsóp (kerti)

(*Hyssopus officinalis*)

Leírás és előfordulás:

évelő törpecserje. Mélyre hatoló karógyökere elágazó. Sűrűn eredő hajtásai 20-60 cm magasak, kopaszak, felállóak, a talaj közelében fásodók, barnás színűek. Keresztben átellenesen álló levelei 2-4 cm hosszúak, 0,5-1 cm szélesek, ép szélűek, szálasak, lándzsásak, kihegyezettek vagy tompák, 1-5 cm hosszúak. A nyár második felében és ősszel nyíló virágai álfüzérbe rendeződnek, egyoldalra nézők, általában kékek vagy ibolyaszínűek, de ritkán fehérek vagy rózsaszínűek is lehetnek. Az egész növény aromás illatú. Nyugat-és Közép-Ázsiában honos.

Felhasznált része:

a virágos hajtás (*Hyssopi herba* - Ph. Hg.!) és a virágos hajtásból kinyert illóolaj (*Hyssopi aetheroleum* - Ph. Hg.!).

Főbb hatóanyagok:

illóolaj (pinokámfon fő alkotórészével), flavonoidok, cserzőanyagok és keserűanyagok.

Főbb hatások:

köptető, enyhe görcsoldó, antimikrobiális és izadásgátló.

Ajánlott napi adagja:

belsőleg 1-3 gramm virágos hajtás, ill. azzal egyenértékű kivonat.

Felhasználás:

a virágos hajtást köhögéscsillapító és hurutoldó teakeverékek alkotórészeként, ill. láb-gombásodás, fokozott izzadás csökkentésére és szagtalanítására szeszes kivonat formájában; az illóolajat légúti megbetegedések, reumás fájdalmak és láb-gombásodás elleni szerek összetevőjeként, valamint lábpolvoszerek hatóanyagaként, ill. szappanok, kölnik és parfümök illatanyagaként.

A likőriparban kivonatát és párlatát egyaránt felhasználják a különféle növénylikőrök zamatkarakterének kialakítására.

Megjegyzés:

az illóolaj belsőleges alkalmazása epilepsziás és lázas betegeknél, várandósoknál, ill. 2 évesnél kisebb korú gyermekek esetében ellenjavallt.

